

har vi jo af gode grunde overhovedet ikke gjort noget som helst af i Danmark, fordi vi ikke ved, om det bliver et ja, hvilket jeg meget håber det bliver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2289

3) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren erkende, at tre førende euro-eksperter har ret, når de til Børsens Nyhedsmagasin siger, at den danske indflydelse ved at sidde med ved bordet i Den Europæiske Centralbank bliver helt ubetydelig?«

Skriftlig begrundelse

Børsens Nyhedsmagasin nr. 6 (af 20.-26. marts 2000) skriver i en interview-artikel med bl.a. professor Niels Thygesen, at »et ØMU-ja sælges bl.a. på større dansk indflydelse i Den Europæiske Centralbank. Men tre ØMU-eksperter mener, at østudvidelsen medfører, at den danske nationalbankdirektør kun får begrænset stemmeret.« Bladet indleder sin artikel således: »Den danske røst i Den Europæiske Centralbank bliver lille, ja nærmest ubetydelig, selv om danskerne beslutter sig for et ja til EU's fælles mønt i september.«

Situationen opstår, fordi de mange østeuropæiske lande i løbet af nogle år bliver EU-medlemmer og også efterhånden euro-medlemmer. Den danske professor og eurotilhænger Niels Thygesen siger herom i bladet: »Det bliver en hvepserede at stikke hånden ned i, så det er klart, at man vil forsøge at udskyde debatten.« Foruden Niels Thygesen optræder i interviewet direktøren for den Bruxelles-baserede tænketank CEPS, Daniel Groes, samt økonomiprofessor David Begg.

Frank Dahlgaard (UP):

Et af regeringens hovedargumenter for at afskaffe kronen, nedlægge Nationalbanken og flytte hele penge- og valutapolitikken til Frankfurt er, at så får vi indflydelse dernede og kan sidde med ved bordet. Men hvad læser man så i Børsens Nyhedsmagasin af 20. marts i år – og det er jo nogle af dem, der er flinkest indstillede over for hele denne operation? Mindre magt

med et ØMU-ja! Og hvad læser man i Information i dag? Nul magt til Danmark i Eurobanken!

Baggrunden for det er, at der skal flere lande ind. Alle de østeuropæiske lande kommer ind, og der kan ikke sidde så mange mennesker rundt om et bord og være beslutningsdygtige, så der må ske en ændring. Så vil de små lande glide ud eller på skift få lov at indtage en plads, og så ryger jo hele det store argument fra regeringen om, at vi får indflydelse. Vi kommer dårligt nok til at sidde med ved bordet i fremtiden.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo rigtig, at det at have indflydelse i demokratiske beslutninger er et vigtigt argument, men nu er det ikke kun indflydelse i Den Europæiske Centralbank, regeringen argumenterer med, vil jeg godt lige understrege for en sikkerheds skyld, også for at hr. Frank Dahlgaard ikke skal glemme det.

Hr. Frank Dahlgaard siger, at vi i givet fald ved et ja skal flytte bl.a. pengepolitikken til Frankfurt. Der har den været siden 1982. Se dog sandheden i øjnene! Virkeligheden er jo, at dansk pengepolitik er ført fra Frankfurt siden 1982, da hr. Frank Dahlgaards tidligere partifælle Poul Schlüter blev statsminister og besluttede, at vi ikke længere skulle devaluere i Danmark, men skulle føre fastkurspolitik.

Vi lever i en fri verden, og alle har mulighed for og ret til at udtale sig om hvad som helst og diskutere hvad som helst, men det, der er kendsgerningen, er, hvad Traktaten foreskriver om beslutningskompetence, og hvad der skal til for at have den beslutningskompetence. Traktaten kræver enstemmighed for at lave tingene om, og Traktaten er udformet således, at hvert land, der er med i den fælles valuta, har sin centralbankdirektør siddende med ved bordet. Jeg ville gerne se den enstemmighed, der skulle til for at ændre dette forhold.

Jeg kan garantere hr. Frank Dahlgaard, at der er ingen af de mindre og små lande, der kunne drømme om at afgive deres stemme og deres indflydelse på den måde. Og så skal jeg minde om, at nu har vi i, jeg ved ikke hvor mange år diskuteret, hvor mange kommissærer der skal være i EU, og hvad har den diskussion ført til? Ingen ændringer!

Frank Dahlgaard (UP):

Nej, ingen ændringer endnu.